

De politiek moet wakker worden

Het is crisis in Nederland. Van alle Nederlanders wordt gevraagd de broekriem aan te halen. Maar... wordt de pijn wel eerlijk verdeeld? Worden ouderen bijvoorbeeld onevenredig hard getroffen? De samenwerkende ouderenbonden KBO, PCOB, NVOG en Noom lieten herhaaldelijk van zich horen. Hun boodschap was: het kabinet kijkt wel naar de cijfers van een aantal maatregelen, maar kijkt niet naar de maatschappelijke gevolgen. Het trieste gevolg is dat er een onnodig debat ontstaat tussen generaties: de tegenstelling tussen oud en jong. De ouderenbonden willen af van deze manier van opkomen voor enkel het eigen belang van een bepaalde groep: dat levert enkel verliezers op.

Door Geeske Telgen
Mevr. G.M. Telgen-Swartz is
raadslid in Ede en redactielid
van Bestuursforum.

Het CDA is altijd al een partij geweest die generaties wil binden. De vraag moet niet zijn wie nu het zwaarst getroffen wordt door de bezuinigingen. Het begint met de vraag hoe de Nederlandse samenleving er de komende tien, twintig jaar uit kan zien en hoe mensen, jong en oud, daar zo goed mogelijk deel van uit kunnen maken. Daarmee zijn de bezuinigingen niet van de baan. Uitgangspunt is echter: wederzijdse solidariteit. Daarbij gaat het niet om verschillen tussen generaties, maar om verschillen binnen de samenleving: kansrijk of kansarm, hulpbehoevend of gezond en vooral: arm of rijk.

In het CDA Ede wilden wij die boodschap uitdragen. Dat hebben we gedaan in een middagsymposium op 15 april jongstleden in Ede met als sprekers Gijp van Soest, voorzitter CDA Senioren (zie ook diens bijdrage op pagina 13 van dit nummer) en Pieter Omtzigt CDA-Tweede Kamerlid.

Voorbereidingen

Voorafgaand aan het symposium stuurden we een persbericht naar verschillende lokale ouderenbonden, de WMO-raad, zorg- en welzijnsinstellingen, lokale media en we plaatsten advertenties in de lokale huis-aan-huisbladen om vooral ook zo veel mogelijk inwoners te bereiken. Aanmelden konden digitaal of telefonisch. Wie slecht ter been was kon worden opgehaald. Met het enige dovencentrum in Nederland (gevestigd in Ede), Gelderhorst maakten we afspraken over het leveren van twee doventolken: de cliënten kwamen met een bus vol naar het symposium.

Van tevoren hadden we een aantal onderwerpen bedacht waarover we het wilden hebben:

- Koopkracht, pensioenen en verhogen van de AOW-leeftijd;
- De kosten van de zorg bij toenemende vergrijzing;
- Besparingen in de zorg;
- Decentralisatie vanuit de AWBZ naar de WMO (ook vanwege de afname van het aantal plaatsen in verzorgingshuizen);

Er zijn grenzen aan het slimmer organiseren van de zorg

- De prikkelende vraag: wat kunnen gemeenten doen voor ouderen of leveren ouderen alleen maar zorg(en) op?
- Daarnaast konden mensen ook van tevoren hun vragen bij ons inleveren, waar heel veel gebruik van is gemaakt.

Grote opkomst

In een overvolle raadszaal met circa 175 aanwezigen opende Pieter Omtzigt zijn verhaal met de onzekerheden over de pensioenen. Daarna ging hij in op de vele vragen en onzekerheden die momenteel spelen in de zorg. Zijn hoofdlijn was als volgt: op zich is het goed om de uitvoering van de taken dicht bij de bron te leggen, maar helaas gaat dat nu gepaard met een

bezuiniging van circa 25 procent. Er zijn grenzen aan het slimmer organiseren van de zorg. Het is zaak goede keuzes te maken en de kwetsbare groepen te ontzien. 'Het CDA hecht aan de Wet Algemene Bijzondere Ziektekosten (AWBZ): dat is een volksverzekering en dat moet die ook blijven voor iedereen die afhankelijk is van de zorg. Voor jong en oud! De langdurige en specifieke zorg moet blijvend nationaal worden geregeld, de andere taken kunnen op lokaal niveau. Ook het CDA had bezuinigingen in zijn verkiezingsprogramma staan, maar minder drastisch dan dit kabinet doet.' Er zal pijn worden geleden, maar dat zou een pijn moeten zijn die eerlijk wordt gedeeld, aldus Omtzigt.

CDA Senioren

Gijp van Soest, voorzitter van de CDA Senioren, snapt heel goed dat ouderen bijzonder ongerust zijn. Hij begrijpt de opkomst van one-issue-partijen, maar ziet die niet als oplossing. Het gaat ten diepste om solidariteit tussen generaties, tussen arm en rijk en tussen ziek en gezond. Dat evenwicht is uit balans geraakt. De evenredigheid – ook in het ouderenbeleid – moet terugkomen. 'De politiek moet worden wakker geschud!' Het kabinetsbeleid doet volgens Van Soest een onevenredige aanslag op de zogenoemde derde en vierde generatie ouderen. Dan gaat het om zorgkosten, pensioenen en om de koopkracht van ouderen. Van Soest: 'We moeten de solidariteit weer in balans brengen en bewaren met een goede balans tussen jong en oud. Jong en oud hebben elkaar hard nodig in de nabije toekomst en mogen nooit tegen elkaar worden uitgespeeld. Het CDA staat daarvoor.'

De Edese wethouder Gerrie Ligtelijn ging in op de rol van gemeenten en de instellingen op lokaal niveau. Een veelge-

hoorde vraag was die naar mogelijke leegstand of het opheffen van verzorgingshuizen. Dat zal wat haar betreft niet aan de orde zijn in Ede. De verzorgingshuizen in Ede hebben door verstandig beleid de afgelopen jaren al goed voorgesorteerd op de scheiding van wonen en zorg.

We hebben als CDA Ede veel input gekregen door middel van dit symposium. Tegelijkertijd was dit een duidelijke markering van de CDA-inspanning om lokale vraagstukken op het gebied van ouderen op de agenda te zetten.

Wakker worden

De gemeenteraadsverkiezingen van 2014 zullen in het teken komen te staan van de uitvoering van de sociale agenda en nieuwe zorgtaken op lokaal niveau. Ouderen worden geraakt door een gevoel van onzekerheid en onevenredigheid. Velen

**Vele ouderen hebben het gevoel
dat er over hen beslist wordt,
dat mag niet waar zijn**

van hen hebben het gevoel dat er over hen beslist wordt. Dat mag niet waar zijn. Ja, de politiek moet worden wakker geschud: om te beginnen met de raadsleden die actief moeten weten hoe ze de grijze golf kunnen opvangen.

Reageren? geeske.telgen@planet.nl

Ver•grij•zing (de; v; meervoud: vergrijzingen) 1 stijging van de gemiddelde leeftijd (Van Dale)

We leven langer. We blijven langer gezond. We hebben de afgelopen decennia minder kinderen gekregen. Kortom: we vergrijzen als land.

door Marjolijn van der Stel
*drs. M.J. van der Stel is eindredacteur van
 CDA.nl – het tijdschrift.*

‘Alle levensfasen schuiven op’, zegt Jan Latten, hoogleraar sociale demografie aan de Universiteit van Amsterdam en hoofddemograaf bij het Centraal Bureau voor de Statistiek. ‘We worden ouder en je ziet dat tegelijkertijd de maatschappelijke volwassenwording langer duurt. De twintigers zijn de nieuwe tieners. Een paar decennia geleden was het heel normaal om als begin-twintiger al als “meneer” en “mevrouw” door het leven te gaan en kinderen te krijgen. Alles verschuift en dat heeft gevolgen voor de arbeidsmarkt. De pensioenleeftijd is al aan het opschuiven. Ouderen blijven langer werken. Werkgevers zullen daar rekening mee moeten houden. Ouderen hebben bijvoorbeeld soms wat meer rustmomenten op een dag nodig. Gelukkig leven we in een tijd waarin flexibel werken steeds gewoner wordt. Dat is niet alleen een zegen voor ouders met jonge kinderen, maar ook voor ouderen.’

Nu zijn er 2,7 miljoen 65+’ers en ongeveer 10 miljoen mensen die kunnen werken. In de komende jaren zal het aantal 65+’ers stijgen naar 4,7 miljoen en het aantal mensen dat geacht wordt te kunnen werken zal vrijwel gelijk blijven door de stijgende AOW-leeftijd. Dat betekent desondanks een grotere druk voor de jongere generaties. Latten: ‘Bij een ongewijzigde AOW-leeftijd zou het potentieel aantal werkenden afnemen. Met het oprekken daarvan wordt krimp van het absolute aantal mensen dat kan werken voorkomen. Toch neemt het aandeel potentieel werkenden ten opzichte van de niet-werkenden af. Uit de veranderende verhouding komt de discussie voort over de arbeidsparticipatie van vrouwen. Die andere verhouding is namelijk geen tijdelijke situatie. De bevolkingsopbouw zal in de toekomst anders blijven: minder werkenden in verhouding tot het aantal niet meer werkende ouderen.’

Sociale verschillen

‘Dé oudere bestaat niet. Er zijn rijke ouderen en arme ouderen. Je kunt dus niet zeggen dat alle ouderen het slecht hebben of dat alle ouderen rijk zijn.

Sommigen hebben alles mee gehad: een gelukkig huwelijk, een gezond leven, een goede opleiding en twee banen. Anderen hebben pech gehad: ze zijn gescheiden, zijn misschien chronisch ziek en hebben altijd een laag inkomen gehad. Vlak vooral het economische effect van een echtscheiding niet uit. Bij vrouwen zie je – zeker bij de wat oudere generaties – relatief vaker dat ze na een scheiding afhankelijk zijn van een uitkering, eventueel aangevuld met wat pensioen van hun ex-man. Maar ook de sociale gevolgen voor mannen die alleen zijn

kunnen dramatisch zijn. Sociale contacten verlopen vaak via de kinderen en kinderen van gescheiden ouders trekken vaker naar hun moeder. Mannen komen daardoor sneller in een sociaal isolement. Dat zie je terug in de hulpverlening: een relatief grote groep die aangewezen is op zorg, bestaat uit oudere mannen die alleen zijn.’

Regionale verschillen

Niet alleen de sociale verschillen zijn groot, dat geldt ook voor de regionale verschillen. ‘Je ziet dat de verschillen tussen stedelijke gebieden en krimpgebieden langzaam groter worden. Jongeren trekken naar de steden en blijven daar vaak wonen. Het gevolg is dat in krimpgebieden relatief veel ouderen wonen. De overheid heeft aangegeven vooral economisch krachtige gebieden te willen stimuleren. Economisch stimuleringsbeleid richt zich daardoor niet speciaal op zwakkere gebieden of krimpgebieden. Bij een afnemende bevolking kunnen voorzieningen verdwijnen, voorzieningen waar ouderen vaak wel op aangewezen zijn. Omdat er meer ouderen wonen, wordt de zorgvraag groter. Het is de vraag hoe gemeenten die hiermee te maken krijgen de verschuiving van zorg naar lokaal niveau gaan oplossen.’

Een andere ontwikkeling die samenvalt met de vergrijzing is de explosieve toename van het aantal eenpersoonshuishoudens de komende tien jaar. Volgens Latten zijn er over tien jaar 600.000 meer eenpersoonshuishoudens dan nu, 450.000 daarvan zijn seniore singles. ‘Daar ligt een uitdaging. Ook voor de lokale politiek. Want al die mensen zullen andere woonbehoeften hebben. En er worden nog steeds vooral eengezinswoningen gebouwd met beneden een woonkamer en boven drie slaapkamers.’

Silver politics

De samenleving verandert, en misschien meer dan we denken. ‘Dat komt door de macht van het getal, in de toekomst zijn er veel meer ouderen. Zo komen er meer kiesgerechtigden boven de 65. Ik verwacht dat de politiek zich hieraan zal gaan aanpassen. Ook de normen en waarden zullen waarschijnlijk veranderen. Nu ligt de nadruk nog vaak op “alles moet jong”, als er meer ouderen zijn zal ook dat beeld veranderen. Het blijft niet bij de 50-pluspartij en Omroep Max.’ •

Reageren? redactie@bestuursforum.nl

Solidaire participatie

Alle CDA-afdelingen zijn volop bezig met het schrijven van hun lokaal verkiezingsprogramma, ter voorbereiding op de gemeenteraadsverkiezingen. De BSV helpt hierbij door het concept-programma *Midden tussen de mensen*. In hoofdstuk 3.3 wordt speciaal aandacht geschonken aan de ouderen in de samenleving, iets waarvoor CDA-senioren (CDA-S) altijd gepleit heeft.

door Gijp van Soest
Drs. G. van Soest is voorzitter
van CDA-Senioren..

Er wordt weleens gevraagd of dat eigenlijk wel nodig is, het CDA doet toch niet aan doelgroepenbeleid? En: wie bedoelen we nu precies als we het over ouderen hebben? Zijn dat de bejaarden van vroeger of de senioren van tegenwoordig?

Het begrip 'ouderen' heeft de gevoelswaarde van een zorggerelateerde generatie. CDA-senioren heeft dan ook bewust niet gekozen voor de naam CDA-ouderen. In het moderne levensloopdenken kennen we vier generaties: de jongeren die zich voorbereiden op hun arbeidsparticipatie in de samenleving, dan de groep tot ongeveer 55-60 jaar, de derde generatie van 55 à 60 tot ongeveer 75 jaar en de vierde daarboven. De derde en vierde generatie vormen de senioren. Ouderenorganisaties en ook CDA-S behartigen de belangen van alle senioren. Ja, u leest het goed: *belangenbehartiging*. Is dat niet contrair met het niet willen doen aan *doelgroepenbeleid*? Mijns inziens kunnen we hier ontspannen mee omgaan, mits we maar een goede invulling geven aan de begrippen. Doelgroepenbeleid kan noodzakelijk zijn als bepaalde groepen zich in de samenleving gediscrimineerd voelen, d.w.z. ongelijkwaardig behandeld, bij bepaalde maatregelen onevenredig getroffen. Het is goed dat het CDA dat in het verleden en gelukkig ook nu handen en voeten geeft, door vrouwen, jongeren en allochtonen een specifieke plaats te geven in de CDA-organisatie: het CDAV, het CDJA en kleurrijk CDA.

Opportunistische kiezer

Zou het zo zijn dat senioren in ons land een gevoel van ongelijkwaardige behandeling ervaren? De overheid gaf niet thuis als het ging om de specifieke belangen van de senioren wat betreft inkomen, pensioenen, koopkracht, wonen, zorg en welzijn. Alle subsidies voor de ouderenorganisaties werden ingetrokken, zelfs was er geen geld meer om de relatie tussen de senioren en de overheid te faciliteren. Die onlustgevoelens vertalen zich vaak in opportunistisch handelen van de kiezer. Het oprichten van een politieke organisatie als 50+ voor deze specifieke doelgroep is dan niet vreemd...

Solidariteit

CDA-S is dan ook zeer verheugd dat onze partij blijkbaar goede voelsprietten heeft in de samenleving. Samen met ons wil het partijbestuur werken aan een goed beleid voor alle generaties, dus ook voor de senioren. De visie van het partijbestuur, het optreden van onze fractie in de Tweede Kamer en last but not least het gemeentelijk conceptprogramma met een speciale paragraaf over ouderenbeleid, zijn daar tekenen van! Belangenbehartiging moet altijd plaatsvinden in het kader van solidariteit met andere generaties. Dat geldt zowel voor jongeren

als voor senioren. Belangenbehartiging met als uitgangspunt eigenbelang past niet bij het hart van een CDA'er.

Senioren blijven participeren in de samenleving, zo mogelijk in arbeid (werkloosheid bij senioren is net zo ingrijpend als het fenomeen jeugdwerkloosheid), maar ook in mantelzorg en vrijwilligerswerk. Als CDA-senioren onderschrijven we natuurlijk dat de mens allereerst zelf verantwoordelijk is voor zijn leven, daarna de mantelzorg en de maatschappelijke omgeving. De overheid moet zich verplicht voelen het vangnet te zijn, zodat niemand tussen wal en schip terechtkomt. Nu de overheidsmiddelen afnemen, zullen we samen de schouders eronder moeten zetten, om een goede samenleving in stand te houden.

Aan de andere kant, nu er steeds meer een beroep gedaan wordt op mantelzorgers en vrijwilligers, moet de overheid deze groepen faciliteren, door de noodzakelijke middelen ter beschikking te stellen. Dan neemt de overheid burgerparticipatie serieus!

Senioren zijn voor de overheid een belangrijke doelgroep als het hierom gaat. Te lang hebben we aan immateriële kapitaalvernietiging gedaan. Gebruik dit kapitaal van de senioren! Een kleine groep senioren heeft meer of mindere beperkingen, daarin verschillen ze helaas niet van mensen uit andere generaties. Zij hebben allen recht op compensatie om zo lang mogelijk te blijven participeren in de samenleving. De vitale senioren hebben nog steeds grote betekenis in het zelf participeren of anderen te helpen dit ook te doen.

Oproep

Ik roep de plaatselijke CDA-afdelingen op een goed programma voor hun gemeente te ontwikkelen. Maak, naast de CDA-handreikingen en de prima adviezen van CDA-senioren op het gebied van wonen, welzijn, zorg, inkomen en koopkracht ook gebruik van andere handreikingen van bijvoorbeeld ouderenorganisaties. Ik kan u verzekeren: uitstekende documenten. CDA-senioren roep ik op, hetzij individueel, hetzij collectief, in CDA- of ander verband, deel te nemen aan overleggroepen met de overheid. In een WMO-raad mag een senior niet ontbreken! Wat zou het fijn zijn als het CDA straks weer herkend wordt als een politieke stroming die er is voor en door alle generaties, niet alleen in het programma, maar ook in de organisatie en in de leeftijdsspreiding bij beoogde raadsleden en bestuurders...!•

Reageren? g.vansoest@upcmail.nl

Over de verdwijning van 800 van de 2000 woonzorgcentra

Het CDA in Hoorn heeft afgelopen februari ex Artikel 43 RvO-vragen gesteld over de zorg en huisvesting van ouderen. Er was een indirecte en een directe aanleiding voor.

door Anja Eskes-Pronk

Mevr. A. Eskes-Pronk is commissielid voor het CDA in Hoorn.

We vinden het als fractie belangrijk om op te komen voor de kwetsbare burgers in onze gemeente en zien het als onze taak te zorgen voor goede, toegankelijke, menselijke hulp en voorzieningen in de buurt.

Drastische veranderingen

Het Rijk legt de gemeenten bezuinigingen, decentralisaties, transities en een compensatieplicht op in het sociale domein. Bovendien krijgen we te maken met vergrijzing, ontgroening en op sommige plekken krimp van de bevolking. Dit was voor het CDA Hoorn aanleiding om een themabijeenkomst te initiëren over de demografische veranderingen in onze gemeente en de gevolgen daarvan.

Wat liet deze themabijeenkomst zien? In onze gemeente zal er voorlopig sprake zijn van stabilisatie van de bevolkingsomvang. We krijgen te maken met een lichte ontgroening, maar tegelijk ook met een sterke, dubbele vergrijzing. Kortom: de bevolkings-samenstelling zal drastisch wijzigen.

Wat betekent dit voor onze ouderen? In 2030 bestaat 25 procent van de Hoornse bevolking uit ouderen en in 2040 geldt dit voor 30 procent van onze inwoners. Ouderen blijven langer zelfstandig wonen. Dementie zal vaker voorkomen; naar verwachting stijgt het aantal dementerende ouderen met bijna 100 procent in 2030. Van deze patiënten woont straks 80 procent thuis. Kortom: dit is een belangrijk maatschappelijk probleem voor een grote groep kwetsbare burgers en daarmee een zorg voor het CDA.

Woonzorgcentra

Een onderzoek van Bureau Berenschot eerder dit jaar was de directe aanleiding voor onze vragen. In dat rapport staat dat door de decentralisatie en bezuiniging door het Rijk naar de gemeenten van AWBZ en langdurige zorg voor ouderen, er tussen nu en 2020 maar liefst 800 van de 2000 woonzorgcentra verdwijnen. Dit onderzoek baarde ons grote zorgen omdat ouderen zo lang mogelijk zelfstandig moeten blijven wonen, de vergrijzing toeneemt en tegelijk de hulp en zorg voor ouderen wordt afgebouwd. Er wordt gerekend op nog meer mantelzorg en hulp van familie, burens en vrijwilligers. Maar met de ouderdom komen vaak de problemen en dan is er in veel gevallen juist ook professionele hulp en zorg nodig. Verder is gepaste huisvesting dan een vereiste.

Wij maken ons daarom erg ongerust over de toekomstplannen voor de ouderenzorg van dit kabinet. Bovenal zijn we bezorgd over het welzijn en de gezondheid van ouderen die straks

vanwege een zeer strenge indicatiestelling niet meer naar een woonzorgcentrum kunnen gaan, maar voor wie zelfstandig wonen erg moeilijk is. We zullen hierover tijdig moeten nadenken. Zeker nu de gemeenten de komende jaren steeds meer bevoegdheden rond hulp en ondersteuning naar zich krijgen toegeschoven. De vraag voor ons is daarom hoe de situatie er wat betreft de woonzorgcentra in Hoorn voor staat en wat de plannen zijn om voor deze ouderen de nodige zorg en gewenste omgeving te realiseren.

Antwoorden

We ontvingen op onze vragen de volgende reactie van het college: 'Het college vindt het verdwijnen van mogelijk 800 woonzorgcentra een zorgelijke ontwikkeling en vindt het belangrijk dat goede zorg voor ouderen gewaarborgd blijft. Dit gebeurt deels door zorg aan huis te verlenen en het college ziet dat marktpartijen en woonzorginstellingen met andere woonzorgconcepten komen.' Het college kon ons exact aangeven dat al op heel korte termijn (vier jaar) het aantal ouderen in onze gemeente fors zal stijgen: 'Nu is het aantal zorgindicaties 229, waarvan 159 boven de 75 jaar. In 2012 was het aantal ouderen boven de 70 jaar: 5894, de prognose voor 2016 is 7626, een groei van 1737 personen ten opzichte van 2012.'

Het college gaf daarnaast aan: 'Voor nieuwe woonzorgconcepten staat in de woonvisie opgenomen om meer senioren geschikte woningen te realiseren. Tevens heeft de gemeente een stimulerende en faciliterende rol om partijen bij elkaar te brengen op dit gebied. Het college heeft contacten met de woonzorgcentra en woningbouwcorporaties. De laatsten zijn betrokken bij het opstellen van de woonvisie en in 2013 worden nieuwe prestatieafspraken gemaakt. Met de zorgpartijen volgt overleg in het kader van de integrale beleidsontwikkeling voor decentralisaties.'

Niet concreet genoeg

Ik concludeer dat ons college het belangrijk vindt dat goede zorg voor ouderen gewaarborgd blijft. Maar wat er gaat gebeuren om dit te realiseren is voor ons niet concreet genoeg. Daarom blijven we bij deze problematiek een stevige vinger aan de pols houden om zo te werken aan haalbare antwoorden voor dit probleem. Het belangrijkste is immers om samen een goede kwaliteit van zorg en huisvesting te waarborgen voor onze ouderen. •

Reageren? anjaeskes@hotmail.com

Het Anton Pieckhofje in Haarlem

Al 23 jaar zorg op maat in een bijzondere omgeving

Midden in de Haarlemse Schalkwijk biedt men al 23 jaar op geheel eigen wijze een thuis aan mensen met dementie. Kleinschalig, huiselijk, vertrouwd en vrijheid zijn er kernbegrippen. In al zijn eenvoud blijkt het een gouden formule. En dat is in 2010 beloond met het gouden Prezo-keurmerk van stichting Perspekt.

door Matthijs Schüssler

*Mr. M.J. Schüssler is jurist
politiek bestuur van het CDA
Partijbureau.*

Het Haarlemse Hofje is in 1989 gebouwd en biedt ruimte aan 36 mensen in zes groepswoningen. De groepswoningen zijn rond een binnentuin gesitueerd en worden gescheiden door een 'binnenstraat' waar de bewoners beschut en beschermd achter glas met uitzicht op de tuin rond kunnen lopen. Toen het complex gebouwd werd, werd ook de omliggende wijk aangelegd. Daardoor kon deze woonomgeving voor ouderen met dementie op natuurlijke wijze tussen de omliggende gezinswoningen ingepast worden en een eigen rol in de buurt krijgen.

Dit paste volledig in de gedachte achter het Hofje; de ouderen moesten eerst en vooral zo gewoon mogelijk kunnen wonen en zoveel mogelijk een normaal dagelijks leven kunnen leiden. Uitgangspunt is dan ook dat de bewoners zelf een kamer huren (waarbij de huur conform de hoogte van sociale huur is, zodat deze woonvorm voor iedereen toegankelijk is en geen elitair of exclusief karakter zou krijgen) en richten hun eigen kamer in de groepswoning in. Daarnaast krijgen de ouderen daarbij wel de

benodigde zorgverlening alle ouderen wel gewoon hun eigen huisarts houden. Het Hofje heeft dus geen permanente medisch specialisten in dienst, waardoor het gebruik van buitengewone zorgverlening efficiënt en op maat kan worden afgestemd op de (directe) behoeften van de bewoners.

Mantelzorg

Een andere mooie bijkomstigheid bij deze woonvorm is dat het mantelzorgers op een fraaie manier betreft bij het project. Doordat er een permanente basis van zorgverlening is, worden de mantelzorgers ontlast en kunnen ze zich ook op andere aspecten van verzorging toeleggen, waar men normaal minder snel aan toe zou komen. Dit resulteert in een grote mate van voldoening.

Al met al heeft het Hofje zijn succes bewezen en de tand des tijds doorstaan. Het blijkt haalbaar om mensen met dementie met een verpleeghuisindicatie in een dergelijke woonvorm te laten wonen tot aan hun levenseinde. Alle zorg die nodig is kan worden geleverd. Het Hofje fungeert al geruime tijd als voorbeeld voor andere zorgorganisaties en er wordt nog regelmatig voorlichting gegeven over het concept. •

Reageren? schussler@cda.nl

Doordat er een permanente basis van zorgverlening is, worden de mantelzorgers ontlast en kunnen ze zich ook op andere aspecten van verzorging toeleggen

ondersteuning en begeleiding die zij vanwege hun ziekte nodig hebben. In de zorgvisie zijn de belangrijkste begrippen: kleinschalig, herkenbaarheid, vertrouwdheid en vrijheid. In de praktijk betekent dit een herkenbare huiselijke omgeving met vertrouwde verzorgers. De mensen leven met een minimum aan regels en beperkingen en er wordt zoveel mogelijk meegedacht en rekening gehouden met de wensen van de bewoners, in plaats van een 'kant en klaar' – verplichtend – pakket aan te bieden. Iedere woning voert zijn eigen huishouden, zoals men dat thuis ook gewend was: er wordt gewassen, gekookt, televisiegekeken of op een andere manier invulling aan de dag gegeven. Bewoners bepalen zelf het ritme van de dag: wie uit wil slapen kan zich nog eens lekker omdraaien.

AWBZ

Naast het feit dat de bewoners een kamer huren, betalen ze ook de kosten voor het levensonderhoud en een bijdrage aan de zorg. De kosten voor de zorgverlening worden betaald uit de AWBZ. Onderdeel van deze opzet is dat naast de directe

Mocht u meer informatie willen, dan kunt u contact opnemen met de cliëntenadviseur Mariëlle van Steijn via telefoonnummer 06-12714317, of een bezoek brengen aan de website: <http://www.shdh.nl/wonen-en-verblijf/anton-pieck-hofje>.